

besvares bejaende, viser det, at denne Lov gaar endnu meget videre, end jeg havde tænkt mig Muligheden af. Det ærede Medlem udtalte sin Glæde over, at udenlandske Værker fremtidig ikke blive beskyttede overfor Gengivelser i Skolebøger, og jeg er enig med ham i, at det er et Fremskridt i denne Lov. Endvidere udtalte det ærede Medlem i denne Forbindelse, at det vilde være heldigt, om de store populær-videnskabelige Værker, hvis Betydning man ikke maa undervurdere, heller ikke blive beskyttede, da man i Værker, som udgives her, i høj Grad har Brug for Stoffet i disse udenlandske Værker, og Læsekrederen her hjemme er saa begrænset, at det vil være vanskeligt at faa Raad til at skaffe sig originale Billeder. Det forekommer mig, at det ærede Medlem netop herved i høj Grad konstaterer Rigtigheden af den Grundbetragtning, jeg har gjort gældende overfor denne Lov, nemlig at vi i alt væsentligt bør blive staaende ved Lovene af 1902 og 1904 og ikke bør gaa til de vidtrækkende Bestemmelser, som der her er Tale om: Jeg vil, hvis jeg kan faa Lejlighed dertil, med Glæde samvirke med det ærede Medlem for at faa fastslaaet i Loven, at Overførelsen af disse store, populær-videnskabelige Værker ikke hemmes, saaledes som Tilfældet vilde være ved det foreliggende Lovforslags Bestemmelser.

I øvrigt skal jeg ikke gaa ind paa andre Enkeltheder nu, men afvente, hvad den højtærede Kultusminister vil sige. Kun vil jeg med Hensyn til mine Bemærkninger forleden om Beskyttelse af Bygningsværker in natura sige, at jeg forstaar Loven saaledes, at man for Fremtiden ikke uden vedkommende Arkitektens Tilladelse maa optage Gengivelse af saadanne Bygninger. Det ærede Medlem mente, at det kun gjaldt, hvis man vilde bruge Gengivelsen til Opførelse af en lignende Bygning. Jeg forstaar derimod Loven saaledes, at selv om man ikke vil det, men f. Eks. kun vil bruge Gengivelsen for at sælge den som Billede af et eller andet smukt Strøg i Byen, falder Gengivelsen dog ind under Lovens Bestemmelser. Derom vil imidlertid den højtærede Minister maaske udtale sig.

Overhovedet mener jeg, som jeg ogsaa hævdede forleden, at vi skulle have en rimelig og naturlig Beskyttelse for Forfattere og Kunstnere, men jeg tror, at vi ved at drive denne Retsbeskyttelse for vidt, saaledes som det foreliggende Lovforslag vil det, let kunne risikere at hemme i Stedet for at fremme Folkeoplysningen. Vi

lægge paa mange Omraader Hindringer i Vejen, og det ærede Medlem nævnede selv et Par Tilfælde, hvor denne Lov gaar for vidt. Men; derved kan en saadan Lov let blive et kulturfjendtligt Skridt i Stedet for, at den skulde bidrage til at fremme Kulturen og det Samkvem, der ogsaa paa det litterære og kunstneriske Omraade maa være mellem alle Lande. Jeg kan ikke se andet, end at dette Lovforslag i Virkeligheden er et kulturfjendtligt Skridt. Maa jeg blot erindre om endnu en Udtalelse af det ærede Medlem angaaende en udvidet Beskyttelse. Det ærede Medlem mente, at vi ogsaa maatte komme dertil, at vi beskyttede Viser og Sange. Altsaa, hvis der i en enkelt Kreds er Trang til at faa udgivet en ny Sangbog med en Samling Folkeviser, Sange og Digte, vil det være nødvendigt i Forvejen at henvende sig til alle de paagældende Forfattere eller deres Arvinger og efterladte og betale dem for at faa Lov til at aftrykke deres Viser, som, selv om man nok kan sige, at de ere de paagældendes Ejendom, dog kunne i den Grad være sungne ind i Befolkningen, at de kunne betragtes som dens Fælleseje. Man skal altsaa henvende sig til dem, og hvis de sige Nej, vil det ikke være muligt at faa saadanne Smaating ud og udgive saa fyldige Sangbøger som muligt. Jeg synes, at det er at drive det for vidt. Der er noget i det, man siger, at man driver Retsbeskyttelsen saa vidt, at til sidst kan en Dreng, naar han gaar og nynner en Vise paa Gaden, risikere at blive taget af Politibetjenten, for saa vidt han ikke i Forvejen har sørget for at faa Forfatterens Tilladelse til at synge denne Vise offentlig. Jeg mener, at vi skulle passe lidt paa hele det Kontrol- og Politisystem, som er ved at udvikle sig her i Landet, nu ogsaa paa dette Omraade, og derfor er jeg glad ved, at det ærede Medlem fra Saksøbing (Rørdam) i nogen Grad var enig med mig i, at denne Lov burde underkastes et grundigt Eftersyn i et Udvalg.

Formanden: Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Johan Knudsen: Det glæder mig, at det ærede Medlem fra Odense (Marott) ikke vil modsætte sig Lovforslaget. Jeg frygter kun, at han ønsker en saa stærk Beskæring af dette Lovforslag, at dets Idé forrykkes, og jeg tror fremdeles, at han paa dette Omraade ikke er ganske enig med alle sine Meningsfæller her i Salen.